

Delir

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Agonică noaptea se-ntinde trândav
Pe pătura ta și miroase a ploaie,
Ceasornicul bate minutul concav,
Ce lume pestriță-n această odaie...

Și fluturi, și vulturi, doar eu te veghez
Tăcută, ținându-ți o mână pe frunte,
Te-aud cum mă strigi, însă știu, delirezi,
Curând o să-ncaleci o șa peste munte...

Și eu o să plec, dimineața, zâmbind...
Nicăcând n-ai să știi c-am rămas lângă tine
O noapte, atât, să te-aud viscolind
Prin sufletul meu și să știu că ți-e bine.

- E beznă ca-n iad, nicio stea din înalt
Nu cade pe drum să destrame decorul
Un ornic măsoară fâșia de-asfalt
Ce stă între noi, când îți cer ajutorul.

Și plouă cu păsări, mă tem că-i potop,
Mă-njunghie moartea, simt coasa sub tâmplă,
M-ascund sub brocarduri, în pernă mă-ngrop
Dar tot ce-i mai rău, de o vreme, se-ntâmplă.

Doar mâna ta rece atinge un prag
În trecerea ei peste tâemplele ude,
Să nu pleci, iubito, că glasul tău drag
Mi-e candela-aici, chiar de nu-ți pot răspunde.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș